

บรรณานุกรม

จิต เอี่ยมสังข์. "การพัฒนาชื่อทดลองความถนัดเชิงจักษุกลส่านรับนักศึกษาวิทยาลัยครูอาชีวะ" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาบริษัทการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยฯ ทางกรรมมหาวิทยาลัย, 2512. (พิมพ์ค.)

หาก แพรตถุล. การวัดความถนัด. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการวัดผลการศึกษาอันดับที่ 5. กรุงเทพมหานคร: ส้านักงานทดสอบ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515. (อัสดงเนา.)

_____ เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 5 ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสันติพิมพ์ วัฒนาพาณิช จำกัด, 2516.

ทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา, ส้านักงาน. "รายงานสร้างแบบทดสอบความถนัด," เอกสารการวิจัยฉบับที่ 8. คณะวิชาบริษัทการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, พระนคร: โรงพิมพ์การศึกษา, 2506.

นิพนธ์ รังษ์แก้ว. "การคัดแบ่งแบบทดสอบความถนัดเชิงเสี้ยน การใช้เหตุผลเชิงกลและมิสัมพันธ์ของแบบทดสอบความถนัดทั่วไป." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัยฯ ทางกรรมมหาวิทยาลัย, 2513. (อัสดงเนา.)

พจน์ สะเพียรชัย. การวิจัยองค์ประกอบของแบบทดสอบความถนัดทางการเรียนสำหรับชั้นประถมปีที่ 7. คณะวิชาบริษัทการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, พระนคร: 2509.

ฟาน, จุ่งเต. การวางวิเคราะห์ขอทดสอบ. พิมพ์ในประเทศไทยโดยได้รับอนุญาตจาก E.T.S. สมรรถนะเมริกา, พระนคร: บริการทดสอบพัฒนา โรงเรียนแพร์-อนลรัณ, 2514.

มหาวิทยาลัยของรัฐ, ทบวง และคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สันักงาน. การประเมิน
วิชาการครั้งที่ 1 เรื่องการทดสอบสมรรถนะบุคคล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุณสิงหา,
 คาดพรา, 2517.

ลักษณา ฤทธิยากร. "ความแม่นยำของแบบทดสอบความถนัดเชิงกลในการพยากรณ์การ
 ศึกษาระดับวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
 แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.

ศักดา บุญยะໄวโกรุณ. "การวิเคราะห์ทดสอบความถนัดเชิงกลขององค์กรโทรศัพท์แห่ง
 ประเทศไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิต
 วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513. (อัสดงฯ.)

สมญรุณ ชิคพงศ์, และล่าเริง บุญเรืองรัตน์. การวัดความถนัด. พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช,
 2513.

สนธิ สุชาติเกช. "การสร้างแบบทดสอบความถนัดในการเรียนสำหรับนักเรียนที่จบชั้นประถม^{ที่ 4}
 และความถนัดในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5." วิทยานิพนธ์การ
 ศึกษามหาบัณฑิต แขนงจิตวิทยาพัฒนาการ วิทยาลัยวิชาการศึกษา, 2509.

Bennett, George K., Seashore Harold G., and Wesman Alexander G.
Manual for the Differential Aptitude Tests. New York: The
 Psychological Cooperative, 1959.

Buros, Oscar K. (ed.). The Sixth Mental Measurements Yearbook.
 Highland Park, New Jersey: The Gryphon Press, 1965.

• The Seventh Mental Measurements Yearbook. Highland
 Park, New Jersey: The Gryphon Press, 1972.

Downie, N.M., and Heath, R.W. Basis Statistical Methods. 3 d ed.

New York: Harper and Row Publishers Inc., 1970.

Ebel, Robert L. Measuring Educational Achievement. New Delhi:

Prentice-Hall of India Private Ltd., 1966.

Garett, Henry E. Testing for Teachers. New York: American Book

Company, 1959.

Guilford, J.P. Fundamental Statistics in Psychology and Education.

4th ed. Tokyo: Kogakusha Company, Ltd., 1965.

Weinberg, George H., and Schumaker, John A. Statistics An Institive

Approach. 2d ed. Belmont: Brooks/Cole Publishing Company,

1969.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๑.

สูตรสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนน

N คือ จำนวนคะแนนทั้งหมด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2}{N} - (\frac{\sum X}{N})^2}$$

S.D. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนน

$\sum X^2$ คือ ผลรวมของกำลังสองของคะแนน

N คือ จำนวนคะแนนทั้งหมด

3. สัดส่วนของกลุ่มสูง (Proportion of High Group)

$$P_H = \frac{n_R}{N_H}$$

P_H คือ สัดส่วนของกลุ่มสูง

n_R คือ จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

N_H คือ จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง

4. สัดส่วนของกลุ่มต่ำ (Proportion of Low Group)

$$P_L = \frac{N_R}{N_L}$$

P_L คือ สัดส่วนของกลุ่มต่ำ

N_R คือ จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

N_L คือ จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

5. ระดับความยาก (Level of Difficulty)

$$p = \frac{N_R}{N_t}$$

p คือ ระดับความยาก

N_R คือ จำนวนคนที่ตอบถูกทั้งหมด

N_t คือ จำนวนคนเข้าสอบทั้งหมด

6. อำนาจจำแนก (Power of Discrimination) หาโดยใช้สูตรการหาอำนาจสมพันธ์แบบไบเซอริ얼 (Biserial Coefficient of Correlation)

$$r_b = \frac{M_p - M_q}{\sqrt{t}} \times \frac{pq}{y}$$

r_b คือ อำนาจจำแนก

M_p คือ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ตอบถูก

M_q คือ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ตอบผิด

p คือ สัดส่วนของคนที่ทำข้อทดสอบแต่ละข้อถูก

q คือ $1 - p$

y คือ ค่าพิกัดแกน (Ordinate) ของโค้งที่แจกแจงปกติ (Normal Distribution Curve) ณ จุดเมดiane ระหว่าง p และ q

t คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทั้งหมด

7. ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Reliability Coefficient) หาโดยใช้สูตรของ คูเกอร์ วิชาการคณิต สูตรที่ 20

$$r_{tt} = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(\frac{\sigma_t^2 - \sum pq}{\sigma_t^2} \right)$$

r_{tt} คือ ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้

n คือ จำนวนข้อในแบบทดสอบ

Σ คือ ผลรวม

p คือ ลักษณะของคนที่ทำข้อสอบแต่ละข้อถูก

q คือ $1 - p$

σ_t^2 คือ ความแปรปรวน (Variance) ของคะแนนทั้งหมด

8. ค่าสัมประสิทธิ์ความทรง (Validity Coefficient) ใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์ สมมติฐานระหว่างส่วนเบี่ยงกับส่วนรวม

$$r_{pt} = \frac{\sigma_p + r_{pq} \sigma_q}{\sqrt{\sigma_p^2 + \sigma_q^2 + 2r_{pq} \sigma_p \sigma_q}}$$

r_{pt} คือ ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความทรง

σ_p คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของชุดทดลองการทราบคำ (Part)

σ_q คือ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของชุดที่เหลือ (Remain)

r_{pq} คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหผลตัวระหว่างคะแนนของชุดที่ทดลองการทราบคำ กับชุดที่เหลือ

9. ลำดับที่เปอร์เซ็นไทล์ (Percentile Rank)

$$P.R. = \frac{100}{N} (cf + \frac{1}{2} f)$$

P.R. คือ ลำดับที่เปอร์เซ็นไทล์

- cf คือ ความถี่สะสม (Cumulative frequency)
 f คือ ความถี่ (Frequency)
 N คือ จำนวนคะแนนทั้งหมด

10. คะแนนที่ปรับตัว (Normalized T - score)

$$T = 10z + 50$$

- T คือ คะแนนที่ปรับตัว
 z คือ คะแนนมาตรฐาน

11. คะแนนมาตรฐาน (Standard score)

$$z = \frac{x - \bar{x}}{S.D.}$$

- z คือ คะแนนมาตรฐาน
 x คือ คะแนนจริง (Raw score)
 \bar{x} คือ คะแนนเฉลี่ย
 S.D. คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

12. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ไอซ์กรุงของเพียร์สัน (Pearson Product - Moment)

$$r = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

- r คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน X กับ Y
 $\sum X$ คือ ผลรวมของคะแนน X
 $\sum Y$ คือ ผลรวมของคะแนน Y
 $\sum XY$ คือ ผลรวมของคะแนน X คูณคะแนน Y

Σx^2 คือ ผลรวมของกำลังสองของคะแนน

Σy^2 คือ ผลรวมของกำลังสองของคะแนน

N คือ จำนวนคะแนนทั้งหมด

13. การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance)

ตารางที่ 21 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งของความแปรปรวน (Source of Variation)	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม (Between groups)	SS_B	$K - 1$	S_B^2	
ภายในกลุ่ม (Within groups)	SS_W	$N_T - K$	S_W^2	$F = \frac{S_B^2}{S_W^2}$
รวม	SS_T	$N_T - 1$		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

$$G = \frac{(\sum x_1)^2}{N_1} + \frac{(\sum x_2)^2}{N_2} + \dots + \frac{(\sum x_K)^2}{N_K}$$

$$SS_T = x_T^2 - \frac{(\sum x_T)^2}{N_T}$$

$$SS_B = G - \frac{(\sum x_T)^2}{N_T}$$

$$SS_W = SS_T - SS_B$$

$$S_B^2 = \frac{SS_B}{K - 1}$$

$$S_W^2 = \frac{SS_W}{N_T - K}$$

x_1, x_2, \dots, x_K	คือ ค่าคะแนนของพวกรายที่ 1 พวกรายที่ 2 จนถึงพวกรายที่ K
N_1, N_2, \dots, N_K	คือ จำนวนค่าคะแนนของพวกรายที่ 1 พวกรายที่ 2 จนถึงพวกรายที่ K
K	คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร
N_T	คือ จำนวนค่าคะแนนทั้งหมด ($N_1 + N_2 + \dots + N_K$)
df	คือ ชั้นแห่งความมีอิสระ
SS	คือ ผลรวมของส่วนเบี่ยงเบนแยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	คือ ส่วนเบี่ยงเบนแยกกำลังสองเฉลี่ย (SS/df)
x_T	คือ ผลรวมของค่าคะแนนแต่ละพวง (x_1, x_2, \dots, x_K)
N_T	คือ ผลรวมของค่าคะแนนทั้งหมด
SS_T	คือ ผลรวมของส่วนเบี่ยงเบนแยกกำลังสองทั้งหมด
SS_B	คือ ผลรวมของส่วนเบี่ยงเบนแยกกำลังสองเนาะหน้างร่วมกัน
SS_W	คือ ผลรวมของส่วนเบี่ยงเบนแยกกำลังสองเนาะภายในกลุ่ม

- s_B^2 คือ ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 s_W^2 คือ ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
 F คือ อัตราส่วนระหว่างความแปรปรวนระหว่างกลุ่มกับภายในกลุ่ม

14. การทดสอบค่าที (t - test)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{sd} \quad (df = N_1 + N_2 - 2)$$

$$sd = \sqrt{\frac{(N_1 - 1) s_1^2 + (N_2 - 1) s_2^2}{N_1 + N_2 - 2}} \cdot \sqrt{\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2}}$$

- t คือ ค่าสถิติที (t - value)
 \bar{X}_1 คือ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
 \bar{X}_2 คือ คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
 N_1 คือ จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 1
 N_2 คือ จำนวนคะแนนของกลุ่มที่ 2
 s_1^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มที่ 1
 s_2^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนของกลุ่มที่ 2
 sd คือ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard error) ของคะแนนทั้ง 2 กลุ่ม
 df คือ ชั้นแห่งความมีอิสระ (Degree of Freedom)

ภาคผนวก ๑.

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ภาษาฟอร์TRAN (FORTRAN) ที่บรรจุไว้ในนั้น

๑. โปรแกรมคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

```

C COMPUTE XMEAN AND SD
DIMENSION X(100)
SUM = 0.0
SSX = 0.0
READ(2,100)N
100 FORMAT(I3)
READ(2,200)(X(I),I = 1,N)
200 FORMAT(25F3.0)
DO1I = 1,N
1 SUM = SUM + X(I)
FN = N
XMEAN = SUM/FN
DO2I = 1,N
2 SSX = SSX + (X(I)-XMEAN)**2
FN = N-1.
SD = SQRT(SSX/FN)
WRITE(3,300)
300 FORMAT(1H1,60X,7HRESULTS)
WRITE(3,400)XMEAN
400 FORMAT(1H0,50X,8H XMFAN =,F10.4)
WRITE(3,500)SD
500 FORMAT(1H0,53X,5H SD. =,F10.4)
WRITE(3,600)
600 FORMAT(1H0,57X,12HOBSERVATIONS )
WRITE(3,700)(X(I),I = 1,N)
700 FORMAT(1H0,62X,9F3.0)
STOP
END

```

2. โปรแกรมสำหรับหาค่าสัมประสิทธิ์ทางสถิติกัน

```

C FIND THE CORRELATION.
DIMENSION X(100), Y(100)
READ (2,100) N
100 FORMAT (13)
SUMX = 0.0
SUMY = 0.0
SSX = 0.0
SSY = 0.0
XYDEV = 0.0
READ (2,200) (X(I), I=1,N)
READ (2,200) (Y(I), I=1,N)
200 FORMAT (25F3.0)
DO 1 I=1,N
SUMX = SUMX + X(I)
1 SUMY = SUMY + Y(I)
FN = N
XMEAN = SUMX/FN
YMEAN = SUMY/FN
DO 2 I=1,N
SSX = SSX + (X(I) - XMEAN)**2
2 SSY = SSY + (Y(I) - YMEAN)**2
DO 3 I=1,N
3 XYDEV = XYDEV + (X(I) - XMEAN)*(Y(I) - YMEAN)
CORR = XYDEV/SQRT(SSX*SSY)
WRITE (3,300)
300 FORMAT (1H0,60X,7HRESULTS)
WRITE (3,400) XMEAN
400 FORMAT (1H0,57X,7HXMEAN =,F8.4)
WRITE (3,500) YMEAN
500 FORMAT (1H0,57X,7HYMEAN =,F8.4)
WRITE (3,600) CORR
600 FORMAT (1H0,57X,13HCORRELATION =,F8.4)
WRITE (3,700)
700 FORMAT (1H0,57X,12HOBSERVATIONS)
WRITE (3,800) (X(I), I=1,N)
WRITE (3,800) (Y(I), I=1,N)
800 FORMAT (1H0,36X,20F4.0)
STOP
END

```

3. โปรเจกต์สำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

FORTRAN FOUR PROGRAMMING PROJECT
FOR

THE ENGINEERING APTITUDE SCORES

TESTING THE DIFFERFNCIE BETWEEN MEANS OF 4 SAMPLES, ENGINEERING COLLEGE,
SCINECE COLLEGE, EDUCATION COLLEGE AND PRACHOMKLAO INSTITUTE OF
TECHNOLOGY, RESPECTIVELY.

COMPUTATION OF ANALYSIS OF VARIANCE 1-WAY CLASSIFICATION

F-TEST ON MATHEMATICS

DIMENSION X1(500), X2(200), X3(200), X4(50)

SUMX1 = 0.0

SUMX2 = 0.0

SUMX3 = 0.0

SUMX4 = 0.0

SQX1 = 0.0

SQX2 = 0.0

SQX3 = 0.0

SQX4 = 0.0

READ(2,10)N1

10 FORMAT(13)

XN1 = N1

READ(2,11) (X1(I), I=1,N1)

11 FORMAT(25F3.0)

DO 1 I=1,N1

SUMX1 = SUMX1 + X1(I)

1 SQX1 = SQX1 + X1(I)**2

READ(2,20)N2

20 FORMAT(13)

XN2 = N2

READ(2,21) (X2(J), J=1,N2)

21 FORMAT(20F3.0)

DO 2 J=1,N2

SUMX2 = SUMX2 + X2(J)

2 SQX2 = SQX2 + X2(J)**2

READ(2,30)N3

30 FORMAT(13),

XN3 = N3

READ(2,31) (X3(K), K=1,N3)

31 FORMAT(20F3.0)

DO 3 K=1,N3

SUMX3 = SUMX3 + X3(K)

3 SQX3 = SQX3 + X3(K)**2

READ(2,40) N4

40 FORMAT(13)

XN4 = N4

READ(2,41) (X4(L), L=1,N4)

41 FORMAT(20F3.0)

DO 4 L=1,N4

SUMX4 = SUMX4 + X4(L)

4 SQX4 = SQX4 + X4(L)**2

T = SUMX1 + SUMX2 + SUMX3 + SUMX4

SQT = SQX1 + SQX2 + SQX3 + SQX4

XN = XN1 + XN2 + XN3 + XN4

```

C = (T**2)/XN
SST = SQT - C
C1 = (SUMX1**2)/XN1
C2 = (SUMX2**2)/XN2
C3 = (SUMX3**2)/XN3
C4 = (SUMX4**2)/XN4
TOTC = C1 + C2 + C3 + C4
SSTR = TOTC - C
SSE = SST - SSTR
TRMS = SSTR/3.
EMS = SSE/842.
F = TRMS/EMS
WRITE(3,100)
100 FORMAT(////,53X,26HANALYSIS OF VARTANCE TABLE)
WRITE(3,101)
101 FORMAT(///,31X,65H-----)
-----)
-----)
WRITE(3,200)
200 FORMAT( /,34X,9HSOURCE OF,10X,2HSS,10X,2HDF,10X,2HMS,10X,1HF)
WRITE(3,300)
300 FORMAT(34X,9HVARIATION)
WRITE(3,301)
301 FORMAT( /,31X,65H-----)
-----)
WRITE(3,400) SSTR, TRMS, F
400 FORMAT(///,34X,10HTREATMENTS,2X,F11.3,8X,3H 3,2X,F11.3,1X,F11.3)
WRITE(3,500) SSE, EMS
500 FORMAT(///,34X,5HFRROR,7X,F11.3,8X,3H842,2X,F11.3)
WRITE(3,501)
501 FORMAT( //,31X,65H-----)
-----)
WRITE(3,600) SST
600 FORMAT( //,34X,5HTOTAL,7X,F11.3,8X,3H845)
WRITE(3,700)
700 FORMAT(1H1,60X,12HOBSERVATIONS)
WRITE(3,701)
701 FORMAT(//,60X,11HENGINEERING)
WRITE(3,71) (X1(I), I=1,N1)
1 FORMAT(//,26X,20F4.0)
WRITE(3,702)
2 FORMAT(//,62X,7HSCIENCE)
WRITE(3,72) (X2(J), J=1,N2)
2 FORMAT(//,26X,20F4.0)
WRITE(3,703)
3 FORMAT(//,61X,9HEDUCATION)
WRITE(3,73) (X3(K), K=1,N3)
3 FORMAT(//,26X,20F4.0)
WRITE(3,704)
4 FORMAT(//,48X,35HPRACHOMKLAO INSTITUTE OF TECHNOLOGY)
WRITE(3,74) (X4(L), L=1,N4)
4 FORMAT(//,26X,20F4.0)
STOP
END

```

4. โปรแกรมสำหรับการทดสอบค่าที่ (t - test)

TESTING THE DIFFERENCE BETWEEN MEANS OF ENGINEERING COLLEGE SCORE
AND EDUCATION COLLEGE SCORF.
YOU DO COMPUTE THE T-VALUE.
T-TEST ON MATHEMATICS BETWFEN ENG. AND ED..
DIMENSION X(428), Y(185)

```

SUMX = 0.0
SUMY = 0.0
SSX = 0.0
SSY = 0.0
READ(2,10)N1
10 FORMAT(I3)
XN1 = N1
READ(2,11) (X(I), I=1,N1)
11 FORMAT(25F3.0)
DO 1 I=1,N1
1 SUMX = SUMX + X(I)
XMEAN = SUMX/XN1
DO 2 I=1,N1
2 SSX = SSX + (X(I) - XMEAN)**2
VARX = SSX/(XN1-1.)
SDX = SQRT(VARX)
READ(2,20)N2
20 FORMAT(I3)
YN2 = N2
READ(2,21) (Y(J), J=1,N2)
21 FORMAT(20F3.0)
DO 3 J=1,N2
3 SUMY = SUMY + Y(J)
YMEAN = SUMY/YN2
DO 4 J=1,N2
4 SSY = SSY + (Y(J) - YMEAN)**2
VARY = SSY/(YN2-1.)
SDY = SQRT(VARY)
DIFF = XMEAN - YMFAN
A = (XN1-1.)*VARX
B = (YN2-1.)*VARY
SP2 = (A+B)/(XN1+YN2-2.)
SP = SQRT(SP2)
C2 = (1./XN1) + (1./YN2)
C = SQRT(C2)
SE = SP*C
T = DIFF/SE
WRITE(3,100) XMEAN
100 FORMAT(1H0,60X,7HXMEAN =,1X,F8.3)
WRITE(3,200) YMEAN
200 FORMAT(1H0,60X,7HYMEAN =,1X,F8.3)
WRITE(3,300) SDX
300 FORMAT(1H0,60X,7HS.D.X =,1X,F8.3)
WRITE(3,400) SDY
400 FORMAT(1H0,60X,7HS.D.Y =,1X,F8.3)

```

```
      WRITE(3,500) SE
500 FORMAT(1H0,60X,7HSE    =,1X,F8.3)
      WRITE(3,600) T
600 FORMAT(1H0,60X,7HT   =,1X,F8.3)
      WRITE(3,700)
700 FORMAT(1H1,60X,12HOBSERVATIONS)
      WRITE(3,701)
701 FORMAT(//,60X,11HENGINEERING)
      WRITE(3,800) (X(I), I=1,N1)
800 FORMAT(//,26X,20F4.0)
      WRITE(3,703)
703 FORMAT(//,61X,9HEDUCATION)
      WRITE(3,900) (Y(J, J=1,N2)
900 FORMAT(//,26X,20F4.0)
      STOP
      END.
```

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

ร.ท.สมคิด แก้วอรสยา ได้เข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2510 และสำเร็จได้ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต เมื่อปีการศึกษา 2513 หลังจากนั้นก็ได้เข้าศึกษาต่อในแผนกวิชาวิจัยการศึกษา สาขาวิชิติกรรมการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2514 รับราชการเป็นอาจารย์หมวดวิชาคณิตศาสตร์ กองวิชาการ โรงเรียนเตรียมทหาร ระหว่างปี พ.ศ. 2514 ถึง พ.ศ. 2516.

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**